

N:o 38.

Ank. till Riksd. Kansli d. 17 April 1869, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 2) Utlåtande N:o 2, angående väckt förslag om befrielse för Svensk kommun att utgifva ersättning för i Norge lemnadt understöd åt Svenske arbetare.

Uti inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 263, har Herr *A. von Proschwitz* bland annat föreslagit, att den kommunerna nu åliggande skyldigheten att ersätta de understöd, som uti Norge lemnas Svenska arbetare, måtte af Staten öfvertagas; till stöd för hvilket förslag motionären anför, att denna ersättning ej sällan uppginge till flera hundra Riksdaler, att understödstagaren kanske ofta erhöle hjälpen på ett för understödsgifvaren mera beqvämt, än för den betalningsskyldiga kommunen billigt sätt, och att slutligen kommunen hvarken kunde förekomma eller genom sitt åtgörande lindra detsamma, hvarföre denna ersättningsskyldighet äfven kändes mer tryckande än någon annan börda, ej endast genom det stora belopp, hvartill den ofta uppginge, utan ock genom svårigheten för den betalande att inse fulla rättvisan af den i detta afseende gällande lagstiftning.

Då den ersättningsskyldighet, hvarom här är fråga, och som hufvudsakligen drabbar de till Norge mera närbelägna kommunerna, ofta kan för dessa blifva öfver höfvan betungande, så torde billigheten fordra, att motionärens förevarande förslag ej lemnas utan afseende. Ifall den inskränkning i den obligatoriska fattigvården, som Utskottet i dess förut afgifna Utlåtande N:o 1 föreslagit, vinner Riksdagens och Regeringens bifall, så skulle det hädanefter, i de flesta fall, icke åligga kommunen andra utgifter för fattigvården än

dem som berodde på dess egen föregångna pröfning och frivilliga beslut. I öfverensstämmelse härmed måste det ock, enligt Utskottets åsigt, anses obilligt, att någon enskild kommun skall kännas skyldig lemna ersättning för i Norge till Svenska arbetare lemnadt understöd, oaktadt samma kommun icke varit i tillfälle att pröfva dess behöflighet eller bestämma beloppet. På grund häraf, och med hänsyn till hvad af motionären är anfördt, anser Utskottet, att Kongl. Förordningen den 15 Februari 1855, angående behandling af frågor om ersättning för understöd, som af fattigvårdssamhällen i ett af de förenade rikena Sverige och Norge lemnas nödlidande personer från det andra riket, bör ändras i det syfte, att den Svenska kommuner nu åliggande ersättningskyldighet må försvinna eller, om detta ej kan ske, åtminstone i väsendtlig mån inskränkas, och får Utskottet fördenskull hemställa:

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, om och i hvad mån Svensk kommun i allmänhet må kunna befrias från skyldigheten att utgifva ersättning för understöd, som af Norskt fattigvårdssamhälle lemnas Svensk kommun tillhörande medlem.

Stockholm den 17 April 1869.

På Utskottets vägnar:

Wilh. Nilson.

Ordförande.
